

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ मनुष्याः सत्वेदाः सनिमेषा म्लायमानस्रजः सरजस्का भूमिस्थशः देवास्तद्विपरीताः तृषितस्रजश्चैतरेजाहोनांश्चेतिसमी
 कथं हि देवान्जानीयां कथं विद्यां नलंष्टुपं ॥ एवं संचितयंती सा वैदर्भी भृशदुःखिता ॥ १३ ॥ श्रुतानि देवलिंगानि तर्कयामास भारत ॥ देवानां यानि लिङ्गानि स्थ
 विरेभ्यः श्रुतानि मे ॥ १४ ॥ तानीह तिष्ठतां भूमावेकस्यापि नलक्षये ॥ सा विनिश्चित्य बहुधा विचार्य च पुनः पुनः ॥ १५ ॥ शरणं प्रति देवानां प्राप्तकालममन्यत ॥
 वाचा च मनसा चैव नमस्कारं प्रयुज्य सा ॥ १६ ॥ देवेभ्यः प्रांजलिर्भूत्वा वेपमाने दमब्रवीत् ॥ हंसानां वचनं श्रुत्वा यथामेनैष द्योततः ॥ पतित्वे तेन सत्येन देवास्तं प्र
 दिशंतु मे ॥ १७ ॥ मनसा वचसा चैव यथानाभिचराम्यहं ॥ तेन सत्येन विबुधास्तमेव प्रदिशंतु मे ॥ १८ ॥ यथा देवैः समेभर्ता विहितो निषधाधिपः ॥ तेन सत्येन मे
 देवास्तमेव प्रदिशंतु मे ॥ १९ ॥ यथेदं व्रतमारब्धं नलस्याराधने मया ॥ तेन सत्येन मे देवास्तमेव प्रदिशंतु मे ॥ २० ॥ स्वचैव रूपं कुर्वतु लोकपाला महेश्वराः ॥ यथा
 हंमभिजानीयां पुण्यश्लोकं नराधिपं ॥ २१ ॥ निशम्य दमयंत्यास्तत्करुणं प्रतिदेवितं ॥ निश्चयं परमंतथ्यमनुरागं च नैषधे ॥ २२ ॥ मनोविशुद्धिबुद्धिचभार्कि
 रागं च नैषधे ॥ यथोक्तं च किरे देवाः सामर्थ्यं लिङ्गधारणे ॥ २३ ॥ सापश्यद्विबुधान्सर्वानस्वेदान्स्तव्यलोचनान् ॥ तृषितस्रजो हीनान् स्थितान् स्पृशतः क्षितिं ॥
 ॥ २४ ॥ छाया द्वितीयो म्लानस्रजः स्वेदसमन्वितः ॥ भूमिष्ठो नैषधश्चैव निमेषेण च सूचितः ॥ २५ ॥ सासमीक्ष्य तु तान् देवान् पुण्यश्लोकं च भारत ॥ नैषधं वरया
 मास भैमीधर्मं पाण्डव ॥ २६ ॥ विलज्जमाना वस्त्रांतं जग्राहाय तलोचना ॥ स्कंधदेशेऽस्तजत्तस्य स्रजं परमशोभनां ॥ २७ ॥ वरयामास चैवैनं पतित्वे वरवर्णि
 नी ॥ ततो हाहेतिसहसामुक्तः शब्दो नराधिपैः ॥ २८ ॥ देवैर्महर्षिभिस्तत्र साधुसाध्विनिभारत ॥ विस्मितैरीरितः शब्दः प्रशंसद्विर्नलंष्टुपं ॥ २९ ॥ दमयंती तु कौरव्य
 वीरसेनसुतोदृष्टः ॥ आश्वासयद्वरारोहां प्रलृष्टेनांतरात्मना ॥ ३० ॥ यत्वं भजसि कल्याणिपुमांसं देवसन्निधौ ॥ तस्मान्मां विद्विभर्ता रमेतत्तेव च नेरतं ॥ ३१ ॥
 यावच्च मे धरिष्यंति प्राणा देहे शुचिस्मिते ॥ तावत्त्वयि भविष्यामि सत्यमेतद्वीमिति ॥ ३२ ॥ दमयंती तथा वाग्भिरभिनंद्य कृतांजलिः ॥ तीपरस्परतः प्रीतौ दृष्ट्वा त्व
 भिपुरोगमान् ॥ ३३ ॥ तानेव शरणं देवान् जग्मन्तुर्मनसा तदा ॥ वृते तु नैषधे भैम्यालो कपालामहौजसः ॥ ३४ ॥ प्रलृष्टमनसः सर्वे नलायाधौ वरान्ददुः ॥ प्रत्यक्ष
 दर्शनं यज्ञे गतिं चानुत्तमां शुभां ॥ ३५ ॥

सः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ यद्यस्मान्मां भजसितत्वात्तेन वचने रतं इत्येतत्तद्विद्धि ॥ ३१ म ३२ ॥ ३३ म ३४ ॥ ३५ ॥